

Jak rozdělát oheň

Přímá-prava ohniště

Nejprve je třeba upravit ohniště tak, aby oheň byl chráněn přímým větrem a nehrozilo nebezpečí požáru. Nejlepší je využít již hotové ohniště. Přímupravujeme-li nové, vybereme místo s ohledem na směr a sílu větru. Čím silnější větr, tím chráněnější místo. Vyrážněme drn a dříve ho stranou, abychom mohli ohniště zchládit. Ohniště nesmí být moc hluboké, oheň pak špatně hořívá. Přímá-tomnost ráželiny, lesní hrabanky nebo starých kořenných stromů zvyšuje nebezpečí požáru, oheň proto raději uděláme jinde. Viděl jsem oheň, který skryt prodoušel několik metrů a po dvou dnech se dostal na povrch. Obložen kameny funguje jako vymezené plochy ohniště. Zvlášť suchá tráva může příměst oheň v mžiku na velké vzdálenosti. Je-li sněh, který nejde odhrabat, je třeba upravit dostatečně silnější dřevěný rošt, aby se oheň neutopil ve vodě.

Potřebujeme k zapálení- ohně

K zapálení potřebujeme sirky, zapalovač. A i nouzové prostředky. Ve větru pomůže zapálením věce sítěk najednou. Pokusy křesání- pazoukem o kovovou ocílku i rozdělávání- ohně- tímto- dříve jsou bez přímých- zkušeností- nepoužitelné a jsou jen ztrátou času. Jakousi šanci mají snad jen dobré lupa, pokud svítí- slunce dost vysoko. Přímí nouzové- použití- lihu, benzínu i petroleje postupujeme s největší opatrností.

Materiál na podpal

Na podpal je dobré suchá tráva, nebo seno. Nejlepší- jsou suché smrkové větvičky, které pod hustými smrků stávají- použitelné i dlouho po začátku deště a po něm jako první osychají. Ve vlhku a je-li námraza použijeme dříví- nažezané- nožem z čeho nejsou- větve nebo podpalovač s dříví- skami, které jsou ponechány nedožnuté. Běžové- kůra opravdu hořívá- i márně vlhká, jen bývá problém najít padlé strom právě ve chvíli, kdy kůru potřebujeme. Mimo přím- rod- materiály je vhodné suché papír, zapalovač i svíčka, ale i tak potřebujeme chvojí- nebo dříví- sky.

Dříví na topení-

Na přímí- jsou ideální- suché větve ležící- pod stromy. Jehličnaté dříví rychleji hořívá, listnaté- od něj ale uhlíky (smrk, modřín) a je často smolnaté, takže věce špatně- nůž- (borovice). Odletující- uhlíky jsou nebezpečné pro všechny syntetické tkaniny, propálené- ve většině- bundy za několik tisíc korun a v karimatě udělají- dutinu a neekano- velkou. Listnaté dříví- vyrovnání, dříví- většinou- dříví (přím- dříví- m tvrdé dříví), uhlíky od něj nelze tajit. Je-li po dešti vlhko, je vhodné- rozbit- pat větví- větve, uvnitř je dříví- suché.

Zapálení- ohně

Máme-li věc přím- přímě oheň zapálen. Na suché podpal narovnáme poměrně husté dříví- nebo chvojí- a zapálíme z něj větrnou stranu, kde jsme nechali otvor pro přím- stup k podpalu. Přímí rozhořívání- se do ohně- nestrká a přímí- se velmi opatrně, protože malá plamének snadno zhasne. Větvičky chvojí- je nutné přím- rozlomit na kousky, jsou-li jen nalomené, teplem se narovnají- a začnou- oheň- udusit. Foukání- i větr přímí rozhořívání- spíše- uškodí, je-li přím- liší silnější větr, musíme oheň zakrýt. Po rozhořívání- opatrně přímí- většinou- suché větve nebo špičky rovnání do pyramidy, které se nejsnadněji rozhořívají.

Zahlázené- ohniště

Zahlázené- ohniště je věc- ohleduplnosti k přím- rodě. Ohniště (i vyhaslé) vždy dlekladně zalijeme vodou. Popel i samotné ohniště musíme bít- spolehlivě- prosí- vodou, větrně- okolní-

hlá-ny. Stájlá© ohniátā samozá™ejmā nenā- tá™eba zahlazovat.

Vytisknuto z
PS Jitá™enka:

URL stránky je: